

Оцінка впливу на довкілля: МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОСТІ

ПОСІБНИК

МБО «Екологія — Право — Людина»

ОЦІНКА ВПЛИВУ НА ДОВКІЛЛЯ: МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОСТІ

ПОСІБНИК

Львів • 2017
Видавництво «Компанія "Манускрипт"»

УДК 502.11
А 46

Автор: *Єлизавета Алексєєва*
За загальною редакцією: *Олени Кравченко*
Технічний редактор: *Катерина Норенко*

- А 46 Оцінка впливу на довкілля: можливості для громадськості (посібник) / Є. Алексєєва [за заг. ред. О. Кравченко] — Видавництво «Компанія “Манускрипт”» — Львів, 2017. — 36 с.
ISBN 978-966-2400-65-6

Посібник покликаний простою мовою і на практичному прикладі пояснити механізм оцінки впливу планованої діяльності на довкілля і можливості для громадськості взяти участь у цьому процесі. Посібник розраховано на широку аудиторію.

УДК 502.11

ISBN 978-966-2400-65-6

© МБО «Екологія – Право – Людина», 2015 «Оцінка впливу на довкілля: можливості громадськості». Всі права застережені. Вітається широке використання матеріалів. При будь-якому використанні посібника – «Оцінка впливу на довкілля: можливості для громадськості» – посилання на джерело є обов'язковим. Матеріали посібника не можуть бути використані з ціллю отримання прибутку загалом чи частково ні в якій формі, в електронному чи друкованому варіанті, в тому числі – у вигляді фотокопії.

ЗМІСТ

Вступ.....	5
1. Яка планована діяльність повинна проходити оцінку впливу на довкілля?	6
2. Коли і звідки громадськість дізнається про будівництво нового заводу?	8
3. Коли здійснюється транскордонна оцінка?	10
4. Як впливати на рішення інвестора і влади вже на ранніх етапах?	11
5. Що таке звіт з оцінки впливу на довкілля?	12
6. Як відбувається громадське обговорення?	14
7. Хто, як і коли проводить громадські слухання?	15
8. Хто і як проводить аналіз звіту з ОВД і видає висновок?	17
9. Ким і як враховуються результати громадського обговорення?	18
10. Ким і як враховуються результати оцінки впливу?	20
11. Якщо щось пішло не так?	21
12. Як контролювати органи влади у процедурах оцінки впливу?	22
13. Які нормативні акти регулюють процедури оцінки впливу на довкілля?	24
14. Види планованої діяльності, що підлягають оцінці впливу на довкілля	25

Список скорочень

- ▶ Закон про ОВД — Закон України «Про оцінку впливу на довкілля» № 2059-19 від 23 травня 2017 року
- ▶ ОВД — оцінка впливу на довкілля
- ▶ Повідомлення — Повідомлення про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля
- ▶ Департамент екології та природних ресурсів — Департамент екології та природних ресурсів Львівської обласної державної адміністрації
- ▶ Реєстр — Єдиний реєстр із оцінки впливу на довкілля
- ▶ Мінприроди — Міністерство екології та природних ресурсів України
- ▶ Оголошення — Оголошення про початок громадського обговорення звіту з ОВД
- ▶ Уповноважений орган — Міністерство екології та природних ресурсів України чи обласні, міські Київська та Севастопольська державні адміністрації (відповідний підрозділ з питань екології та природних ресурсів), орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань екології та природних ресурсів
- ▶ Держархбудінспекція — Державна архітектурно-будівельна інспекція України

ВСТУП

18 грудня 2017 року вступає в силу Закон України «Про оцінку впливу на довкілля» № 2059-19 від 23 травня 2017 року (надалі — Закон про ОВД). Прийняття цього закону є великою перемогою громадянського суспільства та прогресивних парламентарів і урядовців, які нарешті якісно зрушили реформу екологічної політики в Україні. Закон про ОВД запроваджує перевірений багатолітнім досвідом механізм врахування екологічних міркувань під час прийняття таких важливих рішень, як будівництво атомних станцій, сміттєпереробних заводів чи тваринницьких комплексів. Однією із визначальних рис процедури оцінки впливу на довкілля є раннє і широке залучення громадськості до цього адміністративного процесу.

У цьому матеріалі простою мовою за допомогою ілюстрацій на гіпотетичному прикладі автор покроково описує етапи оцінки впливу на довкілля, її гравців та їхні ролі. Автор в основному виходить із положень Закону про ОВД, а також частково із положень проектів підзаконних актів уряду, які зараз розробляються профільними відомствами¹.

¹ У зв'язку із цим застерігаємо, що окрема інформація, вміщена у даній публікації, може не співпадати із підзаконними актами, оскільки такі в процесі міжвідомчого погодження та прийняття можуть суттєво змінюватися. Також у зв'язку із тим, що на час підготовки цього матеріалу процедури ОВД в Україні іще не проводилися, автор залишає за собою право заповнювати неврегульоване законодавцем правове поле моделями кращої європейської практики у цій сфері

Яка планована діяльність повинна проходити оцінку впливу на довкілля?

Закон про ОВД вміщує два переліки видів діяльності, які можуть мати значний вплив на довкілля (див. запитання 14). Закон забороняє розпочинати будь-яку із цих видів діяльності без оцінки впливу на довкілля. Проекти із першого переліку потенційно є більш небезпечними, і тому потребують підвищеної уваги. Проведення ОВД та надання висновку із ОВД щодо них належить до компетенції Міністерства екології та природних ресурсів України, яке має більше ресурсів для прийняття компетентного і неупередженого рішення. Усі проекти із першого переліку також обов'язково аналізуються на предмет наявності підстав для здійснення оцінки транскордонного впливу на довкілля згідно з міжнародними зобов'язаннями України.

Приклад

У Львові назріла потреба ефективно вирішити питання твердих побутових відходів. Уявімо, що для вирішення цього питання до Львівської міської ради звернувся інвестор. У планах інвестора збудувати в межах міста сміттєпереробний завод потужністю 240 тисяч тонн на рік.

Чи потрібно проходити ОВД в даній ситуації?

Згідно з п. 8 статті 3 Закону про ОВД перша категорія видів планованої діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля і підлягають оцінці впливу на довкілля, включає *операції у сфері поводження з побутовими та іншими відходами (оброблення, перероблення, утилізація, видалення, знешкодження і захоронення) обсягом 100 тонн на добу або більше.*

Наш гіпотетичний завод планує переробляти 240 тисяч тонн на рік, а це 658 тонн на добу. Таким чином, завод перед отриманням дозволу на будівництво повинен пройти процедуру оцінки впливу на довкілля. Більше того, оскільки він потрапляє у перший список, ймовірно, що доведеться оцінювати вплив не лише в межах України, а і за її кордонами.

Коли і звідки громадськість дізнається про будівництво нового заводу?

Вже на стадії планів будувати завод, який входить до переліків Закону про ОВД, інвестор² повідомить громаду та органи влади про свої наміри. Це буде зроблено через Повідомлення про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля (надалі — Повідомлення).

У Повідомленні буде зазначено хто, що і де планує будувати, які потенційні впливи такої діяльності на довкілля, а також планований обсяг і деталізацію звіту з ОВД, який готуватиметься інвестором. У ньому також буде вказано, яким чином громада може висловитися щодо планованої діяльності вже на цьому ранньому етапі.

Інвестор подасть Повідомлення Департаменту екології та природних ресурсів Львівської обласної державної адміністрації (надалі — Департамент екології та природних ресурсів), який в свою чергу внесе його до Єдиного реєстру із оцінки впливу на довкілля (надалі — Реєстр), та також опублікує його у місцевій пресі і розмістить на дошках оголошень Львівської міської ради або в інших громадських місцях. Реєстр є основним місцем накопичення усієї інформації про плановану діяльність, що проходить процедуру ОВД. Реєстр веде Міністерство екології та природних ресурсів України (надалі — Мінприроди). Він є відкритим і доступним через мережу Інтернет для усіх зацікавлених 24 години на добу.

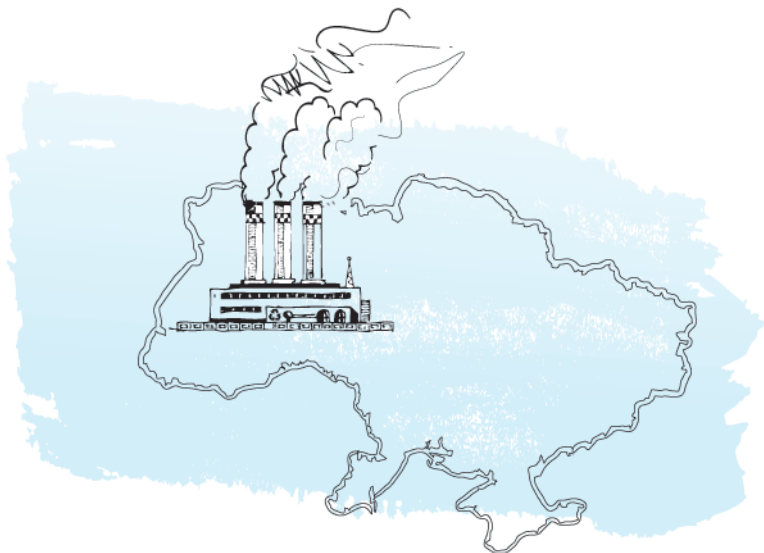
² у термінології Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» — суб'єкт господарювання

Коли здійснюється транскордонна оцінка?

Транскордонна оцінка впливу на довкілля — це оцінка впливу планованої діяльності на довкілля сусідніх держав. На підставі наявної інформації щодо планованої діяльності (її масштабів, місця провадження, можливих наслідків) Міністерство екології та природних ресурсів України (надалі — Мінприроди) приймає рішення проводити чи не проводити транскордонну оцінку щодо такої планованої діяльності. Якщо до територіального органу потрапляє Повідомлення про плановану діяльність, віднесено до першого переліку, таке повідомлення обов'язково пересилається в Мінприроди. Припустимо, що у нашому гіпотетичному випадку Мінприроди дійшло висновку про відсутність значного негативного транскордонного впливу планованого сміттепереробного заводу, а, отже, і достатніх підстав для здійснення транскордонної оцінки.

Як впливати на рішення інвестора і влади вже на ранніх етапах?

Протягом 20 робочих днів з дня офіційного оприлюднення Повідомлення громадськість матиме можливість подати до Департаменту екології та природних ресурсів зауваження і пропозиції. Коментувати можна і плани інвестора в цілому, і спланований ним обсяг і деталізацію звіту з оцінки впливу на довкілля. Можна також висловитися з приводу транскордонного впливу. Такі коментарі будуть зібрані органом і передані інвестору, який зобов'язаний їх повністю чи частково врахувати або обґрунтовано відхилити.

Що таке звіт з оцінки впливу на довкілля?

Звіт з ОВД є основним документом, який описує плановану діяльність, територіальні та технологічні альтернативи, що розглядалися інвестором, можливий вплив на складові довкілля, а також заходи, спрямовані на запобігання, відвернення, зменшення чи усунення негативного впливу.

Звіт буде підготовлений інвестором і поданий безпосередньо через Департамент екології та природних ресурсів в Мінприроди для розгляду і видачі висновку із оцінки впливу на довкілля (оскільки наша планована діяльність належить до першого переліку). Разом із звітом інвестор подасть Оголошення про початок громадського обговорення звіту з ОВД (надалі — Оголошення).

Орган внесе звіт з ОВД та Оголошення до Реєстру. Інвестор розмістить фізичні копії документів у приміщеннях Департаменту екології та природних ресурсів, Львівської міської ради та у своєму офісі, а також може додатково розмістити їх в інших загальнодоступних місцях. Громадськості буде надано можливість ознайомлюватися із звітом з ОВД на місці, а також робити копії.

Як відбувається громадське обговорення?

Громадське обговорення — це процес збору зауважень і пропозицій громади стосовно планованої діяльності в процесі прийняття органами влади рішення щодо її погодження. Воно розпочинається з дня офіційного оприлюднення Оголошення та надання громадськості доступу до звіту з ОВД для ознайомлення. Громадське обговорення відбувається у формі громадських слухань, а також у формі збору письмових коментарів протягом строку громадського обговорення (від 25 до 35 робочих днів).

Громадськість має право подавати будь-які коментарі, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтовувати.

Хто, як і коли проводить громадські слухання?

Громадські слухання будуть проведені в період громадського обговорення або самим Мінприроди, або спеціально найнятою ним незалежною особою — організатором громадських слухань. Мета громадських слухань — поінформувати громадськість про плановану діяльність і її наслідки, надати відповіді на запитання громадськості, зібрати від громадськості будь-які зауваження та пропозиції щодо планованої діяльності.

Про проведення громадських слухань громада дізнається із Оголошення, яке буде опубліковано Мінприроди в Реєстрі, інвестором — у пресі, а також розміщеного на дошках оголошень Львівської міської ради або в інших громадських місцях.

Брати участь у громадських слуханнях можуть будь-які представники громадськості незалежно від таких факторів, як відстань проживання від майбутнього заводу або місцезнаходження НУО.

Хід громадських слухань буде зафіксований за допомогою аудіо чи відео засобів, а також у протоколі.

Хто і як проводить аналіз звіту з ОВД і видає висновок?

Зазвичай, органом, що проводить аналіз звіту та готує висновок із ОВД, є структурний підрозділ облдержадміністрації, що відповідає за питання охорони довкілля, за місцем розміщення планованої діяльності. Щодо усіх видів діяльності, передбачених у першому переліку (в тому числі щодо нашого уявного смітпереробного заводу), оцінка звіту та видача висновку із ОВД належить до компетенції Мінприроди.

Аналізують звіти з ОВД уповноважені органи силами своїх фахівців. Тим не менше, закон дозволяє органам створювати експертні комісії, члени яких можуть залучатися до процедур оцінки впливу. Такі комісії будуть консультативно-дорадчими органами, тобто не прийматимуть жодних рішень, але надаватимуть органам експертну допомогу у сферах своїх спеціальних знань.

Ким і як враховуються результати громадського обговорення?

Усі отримані в ході громадського обговорення зауваження і пропозиції громадськості щодо сміттєпереробного заводу (і ті, що надсилалися поштою, і ті, що отримані в ході громадських слухань), будуть обов'язково розглянуті і враховані Мінприроди.

ТАБЛИЦЯ
ЗАУВАЖЕНЬ ТА ПРОПОЗИЦІЙ, ОТРИМАНИХ ПІД ЧАС ГРОМАДСЬКОГО ОБГОВОРЕННЯ

№	ПІП чи найменування особи	Зміст зауваження чи пропозиції	Інформація про розгляд
1			
2			

Таблиця
врахування зауважень та пропозицій, отриманих
під час громадського обговорення

№	П.І.П. чи найменування особи	Зміст зауваження чи пропозиції	Інформація про розгляд (обрати одне: повністю враховано, частково враховано (із обґрунтуванням неврахованої частини) або відхилено із обґрунтуванням неврахування)
1			
2			

За результатами громадського обговорення Мінприроди складе звіт про громадське обговорення, до якого увійде протокол громадських слухань, копії усіх отриманих під час громадського обговорення письмових зауважень і пропозицій громадськості, а також таблиця їхнього врахування.

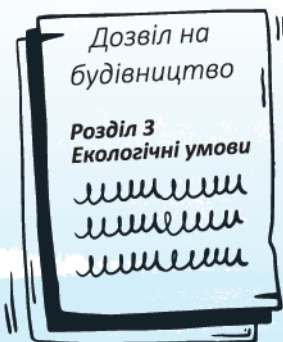
Ким і як враховуються результати оцінки впливу?

Найважливішим етапом оцінки впливу на довкілля є врахування її результатів під час прийняття органом влади рішення, яке є підставою для початку провадження цієї діяльності. У нашому випадку — це дозвіл на виконання будівельних робіт, що буде виданий органами Державної архітектурно-будівельної інспекції України (надалі — Держархбудінспекція).

Розглядаючи проектну документацію та вирішуючи питання про те, видавати, чи не видавати інвестору дозвіл на будівництво, Держархбудінспекція розгляне та врахує:

1. звіт з оцінки впливу на довкілля планованого сміттєпереробного заводу;
2. звіт про громадське обговорення;
3. висновок з оцінки впливу на довкілля.

Екологічні умови будівництва та експлуатації майбутнього заводу, сформульовані у висновку із ОВД, будуть перенесені у текст дозволу на будівництво.

Якщо щось пішло не так?

Висновок з оцінки впливу на довкілля, рішення про провадження планованої діяльності, інші рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади або органів місцевого самоврядування у процесі здійснення оцінки впливу на довкілля можуть бути оскаржені **будь-якою фізичною чи юридичною особою** в судовому порядку.

Порушення процедури здійснення оцінки впливу на довкілля, безпідставне та необґрунтоване неврахування чи неналежне врахування результатів участі громадськості, інші порушення законодавства у сфері оцінки впливу на довкілля є підставами для скасування висновку з оцінки впливу на довкілля та рішення про провадження планованої діяльності в судовому порядку.

Як контролювати органи влади у процедурах оцінки впливу?

Прозорість є запорукою якісної роботи органів влади. Закон про ОВД запровадив функціонування електронного Реєстру, куди вносять усі документи, що подаються інвесторами та видаються органами влади в процедурах ОВД. Таке нововведення покликане звести нанівець можливі корупційні ризики.

У залежності від планованої діяльності, а також від конкретного шляху перебігу процедури ОВД перелік документів, що вміщуватиметься у Реєстр, буде дещо відрізнятись. Тим не менше, основні документи залишатимуться тими самими. У нашому випадку із сміттепереробним заводом на кінець процедури із ОВД у Реєстрі будуть розміщені такі документи:

**Реєстр з ОВД,
Справа № 0000001, сміттєпереробний завод у Львові**

Доступні документи:

- ▶ повідомлення про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля;
- ▶ усі зауваження і пропозиції громадськості до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, якщо такі подаватимуться;
- ▶ оголошення про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля;
- ▶ звіт з оцінки впливу на довкілля;
- ▶ висновок Мінприроди з оцінки впливу на довкілля;
- ▶ звіт про громадське обговорення (в тому числі протокол громадських слухань, таблиця врахування зауважень і пропозицій громадськості);
- ▶ інформація про дозвіл на виконання будівельних робіт.

Які нормативні акти регулюють процедури оцінки впливу на довкілля?

1. Закон України «Про оцінку впливу на довкілля».
2. Постанова КМУ «Про затвердження Порядку передачі документації для надання висновку з оцінки впливу на довкілля та фінансування оцінки впливу на довкілля та Порядку ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля».
3. Постанова КМУ «Про затвердження Порядку проведення громадських слухань».
4. Постанова КМУ «Про затвердження Порядку прийняття рішення про здійснення транскордонної оцінки впливу на довкілля».
5. Наказ Мінприроди «Про затвердження Типового положення про експертну комісію з оцінки впливу на довкілля, Кваліфікаційних вимог до експертів з оцінки впливу на довкілля та Порядку ведення реєстру експертів з оцінки впливу на довкілля».
6. Наказ Мінприроди «Про затвердження Методологічних рекомендацій щодо підготовки звіту про громадське обговорення».

Види планованої діяльності, що підлягають оцінці впливу на довкілля

Перша категорія

1) нафтопереробні та газопереробні заводи (крім підприємств, що виготовляють із сирової нафти виключно мастильні матеріали), установки з газифікації або зрідження вугілля чи бітумінозного сланцю;

2) теплові електростанції (ТЕС, ТЕЦ) та інші потужності для виробництва електроенергії, пари і гарячої води тепловою потужністю 50 мегават і більше з використанням органічного палива, атомні електростанції та інші ядерні реактори, включаючи будівництво, виведення (зняття) з експлуатації таких електростанцій або реакторів (крім дослідницьких установок для виробництва і конверсії ядерного палива та сировини для одержання вторинного ядерного палива, матеріалів, що діляться та відтворюються, потужність яких не перевищує 1 кіловат постійного теплового навантаження);

3) установки для виробництва або збагачення ядерного палива, установки для переробки відпра-

цьованого ядерного палива та високоактивних відходів, установки для захоронення радіоактивних відходів, зберігання (понад 10 років) чи переробки відпрацьованого ядерного палива або радіоактивних відходів поза межами місця їх утворення;

4) чорну та кольорову металургію (з використанням руди, збагаченої руди чи вторинної сировини, із застосуванням металургійних, хімічних або електролітичних процесів);

5) споруди з видобування, виробництва і перероблення азбесту, азбестовмісних продуктів: азбестоцементної продукції потужністю понад 20 тисяч тонн на рік, фрикційних матеріалів — понад 50 тонн на рік готової продукції, інших виробів — понад 200 тонн на рік;

6) хімічне виробництво, в тому числі виробництво основних хімічних речовин, хімічно-біологічне, біотехнічне, фармацевтичне виробництво з використанням хімічних або біологічних процесів, виробництво

засобів захисту рослин, регуляторів росту рослин, мінеральних добрив, полімерних і полімервмісних матеріалів, лаків, фарб, еластомерів, пероксидів та інших хімічних речовин; виробництво та зберігання наноматеріалів потужністю понад 10 тонн на рік;

7) будівництво:

- аеропортів і аеродромів з основною злітно-посадковою смугою довжиною 2100 метрів і більше;

- автомагістралей;

- автомобільних доріг загального користування державного та місцевого значення, що мають чотири чи більше смуги руху, або реконструкція та/або розширення наявних смуг руху до чотирьох і більше, за умови їхньої безперервної протяжності 10 кілометрів і більше;

- автомобільних доріг першої категорії;

- магістральних залізничних ліній загального користування;

- гідротехнічних споруд морських та річкових портів, які можуть приймати судна тоннажністю понад 1350 тонн;

- глибоководних суднових ходів, у тому числі у природних руслах річок, спеціальних каналів на суходолі та у мілководних морських акваторіях, придатних для проходження суден тоннажністю понад 1350 тонн;

8) поводження з відходами:

- операції у сфері поводження з небезпечними відходами (зберігання, оброблення, перероблення, утиліза-

ція, видалення, знешкодження і захоронення);

- операції у сфері поводження з побутовими та іншими відходами (оброблення, перероблення, утилізація, видалення, знешкодження і захоронення) обсягом 100 тонн на добу або більше;

9) забір підземних вод або штучне поповнення підземних вод із щорічним забором води або щорічним об'ємом води, що поповнюється, 10 мільйонів кубічних метрів або більше;

10) міжбасейновий перерозподіл стоку річок, крім транспортування питної води трубопроводами;

11) греблі, водосховища та інші об'єкти, призначені для утримання та постійного зберігання води, коли нові або додаткові об'єми затриманої води перевищують 10 мільйонів кубічних метрів;

12) видобування нафти та природного газу на континентальному шельфі;

13) трубопроводи для транспортування газу, нафти, хімічних речовин діаметром понад 800 міліметрів і довжиною понад 40 кілометрів;

14) виробництво та переробка целюлози, виробництво паперу та картону з будь-якої сировини виробничою продуктивністю, що перевищує в сухому вигляді 200 тонн на добу;

15) кар'єри та видобування корисних копалин відкритим способом, їх перероблення чи збагачення на місці на площі понад 25 гектарів або ви-

добування торфу на площі понад 150 гектарів;

16) потужності для зберігання нафти, нафтохімічної або хімічної продукції місткістю 200 тисяч тонн або більше;

17) установки для уловлювання вуглекислого газу з джерел, зазначених у цій частині, або з річною потужністю 1,5 мегатонни та більше, геологічні сховища вуглекислого газу;

18) установки для очищення стічних вод продуктивністю, що перевищує еквівалент чисельності населення в розмірі 150 тисяч осіб;

19) потужності для інтенсивного вирощування птиці (60 тисяч місць і більше), у тому числі бройлерів (85 тисяч місць і більше), свиней (3 тисячі місць для свиней понад 30 кілограмів або 900 місць для свиноматок);

20) будівництво повітряних ліній електропередачі напругою 220 кіло-

вольт або більше і довжиною понад 15 кілометрів;

21) усі суцільні та поступові рубки головного користування та суцільні санітарні рубки на площі понад 1 гектар; усі суцільні санітарні рубки на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду;

22) розширення та зміни, включаючи перегляд або оновлення умов провадження планованої діяльності, встановлених (затверджених) рішенням про провадження планованої діяльності або подовження строків її провадження, реконструкцію, технічне переоснащення, капітальний ремонт, перепрофілювання діяльності та об'єктів, зазначених у пунктах 1–21 цієї частини, крім тих, які не справляють значного впливу на довкілля відповідно до критеріїв, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Друга категорія

1) глибоке буріння, у тому числі геотермальне буріння, буріння з метою зберігання радіоактивних відходів, буріння з метою водопостачання (крім буріння з метою вивчення стійкості ґрунтів);

2) сільське господарство, лісівництво та водне господарство:

- сільськогосподарське та лісогосподарське освоєння, рекультивация та меліорація земель (управління водними ресурсами для ведення сільського

господарства, у тому числі із зрошуванням і меліорацією) на територіях площею 20 гектарів і більше або на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду чи в їх охоронних зонах на площі 5 гектарів і більше, будівництво меліоративних систем та окремих об'єктів інженерної інфраструктури меліоративних систем;

- насадження лісу (крім лісовідновлювальних робіт) на площі понад 20 гектарів або на територіях та об'єктах

природно-заповідного фонду чи в їх охоронних зонах на площі 5 гектарів і більше;

- зміна цільового призначення земель сільськогосподарського призначення (якщо нове призначення належить хоча б до одного виду діяльності, зазначеного у частинах другій та третій цієї статті) та зміна цільового призначення особливо цінних земель;

- потужності для вирощування: птиці (40 тисяч місць і більше); свиней (1 тисяча місць і більше, для свиноматок — 500 місць і більше); великої та дрібної рогатої худоби (1 тисяча місць і більше); кролів та інших хутрових тварин (2 тисячі голів і більше);

- установки для промислової утилізації, видалення туш тварин та/або відходів тваринництва;

- інтенсивна аквакультура з продуктивністю 10 тонн на рік і більше або на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду чи в їх охоронних зонах;

- намів територій на землях водного фонду;

3) видобувну промисловість:

- видобування корисних копалин, крім корисних копалин місцевого значення, які видобуваються землевласниками чи землекористувачами в межах наданих їм земельних ділянок з відповідним цільовим використанням;

- перероблення корисних копалин, у тому числі збагачення;

4) енергетичну промисловість:

- зберігання та переробка вуглеводневої сировини (газу природного, газу сланцевих товщ, газу, розчиненого у нафті, газу центрально-басейнового типу, газу (метану) вузьких родовищ, конденсату, нафти, бітуму нафтового, скрапленого газу);

- поверхневе та підземне зберігання викопного палива чи продуктів їх переробки на площі 500 квадратних метрів і більше або об'ємом (для рідких або газоподібних) 15 кубічних метрів і більше;

- промислове брикетування кам'яного і бурого вугілля;

- гідроелектростанції на річках незалежно від потужності;

- гідроакумлюючі електростанції (ГАЕС);

- вітрові парки, вітрові електростанції, що мають дві і більше турбіни або висота яких становить 50 метрів і більше;

5) виробництво та обробку металу:

- установки для випалювання або агломерації металевих руд (у тому числі сульфідної руди);

- установки для обробки чорних металів:

- стани гарячої прокатки продуктивністю, що перевищує 20 тонн сирової сталі за годину;

- ковальські молоти, енергетична потужність яких перевищує 50 кілоджоулів на молот, а потужність теплового споживання перевищує 20 мегават;

- нанесення захисних розпилених металевих покриттів з подачею сирової сталі продуктивністю, що перевищує 2 тонни за годину;

- установки для виплавляння, включаючи легування сплавів, кольорових металів, у тому числі рекуперованих продуктів (рафінування, ливарне виробництво тощо), плавильною продуктивністю, що перевищує 4 тонни на добу для свинцю та кадмію або 20 тонн на добу для інших металів;

- установки для поверхневої обробки металів у чанах з пластичних матеріалів з використанням електролітичних або хімічних процесів, якщо об'єм переробного технологічного чана перевищує 30 кубічних метрів;

- виробництво і складання автомобілів, виробництво двигунів;

- верфі;

- підприємства з виготовлення і ремонту літаків;

- виробництво і ремонт залізничного рухомого складу та устаткування для інфраструктури залізничного транспорту;

- штампування з використанням вибухових речовин;

б) переробку мінеральної сировини:

- коксові печі, інші установки для виробництва коксу або графіту;

- виробництво цементу або цементного клінкеру;

- виробництво вапна в обсязі, що перевищує 50 тонн на добу;

- виробництво скла, у тому числі виготовлення скляного волокна, в обсязі, що перевищує 20 тонн на добу;

- виплавка мінеральних речовин, у тому числі виробництво мінеральних волокон;

- виробництво керамічних продуктів шляхом випалювання, зокрема покрівельної черепиці, цегли, вогнестійкої цегли, керамічної плитки, кам'яної кераміки або фарфорових виробів, виробничою продуктивністю понад 75 тонн за добу та/або випалювальних печей місткістю більш як 4 кубічні метри і щільністю затвердіння на піч понад 300 кілограмів на 1 метр кубічний;

7) хімічну промисловість:

- установки для виробництва вибухових речовин;

- установки, в яких хімічні і біологічні процеси використовуються для виробництва білкових кормових добавок, ферментів та інших білкових речовин;

- зберігання хімічних продуктів (базисні і витратні склади, сховища, бази);

8) харчову промисловість:

- виробництво продуктів харчування шляхом обробки та переробки: сировини тваринного походження (крім молока) продуктивністю виходу готової продукції понад 75 тонн на добу; сировини рослинного походження продуктивністю виходу готової продукції понад 300 тонн на добу (середній показник за квартал);

молока, якщо обсяг одержаного молока перевищує 200 тонн на добу (на основі середньорічного показника);

- пакування та консервування тваринних і рослинних продуктів у обсязі понад 50 тонн на добу;

- виробництво молочних продуктів в обсязі понад 20 тонн на добу;

- виробництво пива та солоду в обсязі понад 50 тонн на добу;

- виробництво кондитерських виробів та патоки в обсязі понад 20 тонн на добу;

- виробництво крохмалю;

- підприємства з переробки риби і риб'ячого жиру;

- бійні продуктивністю понад 10 тонн на добу;

- цукрові заводи;

9) підприємства текстильної, шкіряної, деревообробної і паперової промисловості продуктивністю понад 1 тону на добу:

- з первинної обробки (промивання, відбілювання, мерсеризація) або фарбування волокон чи текстилю;

- з обробки шкірсировини та хутра;

- з дублення шкір;

- з оброблення деревини (хімічне перероблення деревини, виробництво деревоволокнистих плит, деревообробне виробництво з використанням синтетичних смол, консервування деревини просоченням);

- з промислового виробництва і переробки паперу та картону з будь-якої сировини;

10) інфраструктурні проекти:

- облаштування індустріальних парків;

- будівництво житлових кварталів (комплексів багатоквартирних житлових будинків) та торговельних чи розважальних комплексів поза межами населених пунктів на площі 1,5 гектара і більше або в межах населених пунктів, якщо не передбачено їх підключення до централізованого водопостачання та/або водовідведення; будівництво кінотеатрів з більш як 6 екранами; будівництво (облаштування) автостоянок на площі не менш як 1 гектар і більш як на 100 паркомісць;

- будівництво аеропортів та аеродромів з основною злітно-посадковою смугою довжиною до 2100 метрів;

- будівництво залізничних вокзалів, залізничних колій і споруд;

- будівництво перевантажувальних терміналів та обладнання для перевантаження різних видів транспорту, а також терміналів для різних видів транспорту;

- будівництво гребель та встановлення іншого обладнання для утримання або накопичення води на тривалі проміжки часу;

- проведення робіт з розчищення і днопоглиблення русла та дна річок, берегоукріплення, зміни і стабілізації стану русел річок;

- будівництво трамвайних колій, підвісних канатних доріг та фунікулерів

або подібних ліній, що використовуються для перевезення пасажирів;

- будівництво підземних, наземних ліній метрополітену як єдиних комплексів, у тому числі депо з комплексом споруд технічного обслуговування;

- будівництво акведуків та трубопроводів для транспортування води на далекі відстані;

- будівництво магістральних продуктопроводів (трубопроводів для транспортування газу, аміаку, нафти або хімічних речовин);

- будівництво ліній електропередачі (повітряних та кабельних) напругою 110 кіловольт і більше та підстанцій напругою 330 кіловольт і більше;

- будівництво гідротехнічних споруд морських і річкових портів;

- будівництво глибоководних суднових ходів, у тому числі у природних руслах річок, спеціальних каналів на суходолі та у мілководних морських акваторіях, придатних для проходження суден, а також каналів у протипаводкових цілях та гідротехнічних споруд;

- спеціалізовані морські або річкові термінали;

- проведення прибережних робіт з метою усунення ерозії та будівельних робіт на морі, які призводять до зміни морського узбережжя, зокрема будівництво основних гідротехнічних споруд, підводні звалища ґрунтів, а

також інші роботи на морі, крім експлуатаційних днопоглиблювальних робіт;

- установки для очищення стічних вод з водовідведенням 10 тисяч кубічних метрів на добу і більше;

11) інші види діяльності:

- постійно діючі траси і треки для перегонів, тестові полігони для моторизованих транспортних засобів;

- майданчики для тестування (випробування) двигунів, турбін або реакторів площею 0,5 гектара і більше;
- шламонакопичувачі, хвостосховища;

- складування осаду, мулові поля площею 0,5 гектара і більше або на відстані не більш як 100 метрів до прибережних захисних смуг;

- склади і перевалочні бази металобрухту площею 0,5 гектара і більше або на відстані не більш як 100 метрів до прибережних захисних смуг;

- утилізація, видалення, оброблення, знешкодження, захоронення побутових відходів;

- установки для поверхневої обробки речовин, предметів або продуктів з використанням органічних розчинників, зокрема для оздоблення, друку, покриття, знежирювання, гідроізолювання, калібрування, фарбування, очищення або насичування з витратою понад 150 кілограмів на годину або понад 200 тонн на рік;

- виробництво і переробка виробів на основі еластомерів;

- споруди для виробництва штучних мінеральних волокон, виробництво екструдованого пінополістиролу, утеплювачів, асфальтобетону;

- видобування піску і гравію, прокладання кабелів, трубопроводів та інших комунікацій на землях водного фонду;

- генетично-інженерна діяльність, введення в обіг та будь-яке використання генетично модифікованих організмів та продукції, виробленої з їх використанням (у відкритій системі);

- інтродукція чужорідних видів фауни та флори у довкілля;

- виробництво мікробіологічної продукції;

- виробництво, утилізація і знищення боєприпасів, ракетного палива та інших токсичних хімічних речовин;

12) туризм та рекреацію:

- лижні траси, лижні витяги і канатні дороги та відповідні комплекси споруд на площі 5 гектарів і більше;

- яхт-клуби, яхтові стоянки та місця базування катерів місткістю понад 50 суден або на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду чи в їх охоронних зонах;

- курортні містечка та готельні комплекси поза межами населених пунктів місткістю не менш як 100 номерів або площею 5 гектарів і більше; курортні містечка та готельні комплекси в межах населених пунктів місткістю не менш як 50 номерів, якщо не передбачено їх підключення до централі-

зованого водопостачання та/або водовідведення; курортні містечка та готельні комплекси на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду чи в їх охоронних зонах; оголошення природних територій курортними;

- постійні місця для кемпінгу та автотуризму площею 1 гектар і більше або на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду чи в їх охоронних зонах;

- гольфклуби площею 3 гектари і більше або на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду чи в їх охоронних зонах;

- тематичні розважальні парки площею 1 гектар і більше;

13) господарську діяльність, що призводить до скидання забруднюючих речовин у водні об'єкти, та забір води з водних об'єктів за умови, що водозабір підземних вод перевищує 300 кубічних метрів на добу;

14) розширення та зміни, включаючи перегляд або оновлення умов провадження планованої діяльності, встановлених (затверджених) рішенням про провадження планованої діяльності або подовження строків її провадження, реконструкцію, технічне переоснащення, капітальний ремонт, перепрофілювання діяльності та об'єктів, зазначених у пунктах 1-13 цієї частини, крім тих, які не справляють значного впливу на довкілля відповідно до критеріїв, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Довідкове видання

ОЦІНКА ВПЛИВУ НА ДОВКІЛЛЯ:
МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОСТІ

Автор: Єлизавета Алексєєва

За загальною редакцією Олени Кравченко

Технічний редактор: Катерина Норенко

Комп'ютерна верстка Маріанни Кук

Підписано до друку 29.12.2017 р. Формат 60*84/16.
Гарнітура Mugiad Pro. Папір офсетний. Офсетний друк.
Ум. друк. арк. 2,09. Обл.-вид. арк. 3,39.
Наклад 1000 прим. Зам. № 2307/1

Друк «Компанія "Манускрипт"»
вул. Руська, 16/3, м. Львів, 79008
тел./факс: (032) 235-52-20.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції серія ДК № 3628 від 19. 11. 2009 р.

ISBN 978-966-2400-65-6

9 789662 400656

